531

СТРАДАНИЕТО

ПЪТЬ КЪМЪ ЛЮБОВЬТА!

*

17 недѣлно Утринно Слово

17 февруарий 1935.г. 5.ч.с. Бодро,тихо времето.Меко.

Изгрѣвъ.

5.ч.с.

С Т Р А Д А Н И Е Т О П Ъ Т Ь

КЪМ ЛЮБОВЬТА!

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Нарядътъ. Ще прочета 2.гл. отъ Еклисиастъ. Богъ е Любовь./пѣсеньта/.

Въ втора глава Соломонъ описва две състояния, които се развиватъ. Едното е огледало, презъ което хората минаватъ, всѣки единъ човѣкъ минава; а другото е расово огледало, презъ което минава цѣлото човѣчество. Туй, което Соломонъ е описалъ преди две хиляди години, сега всички хора, цѣлото човѣчество го опитватъ навсѣкѫде, цѣлокупно. Днесъ Соломонъ е навсѣкѫде. Навсѣкѫде е философията му. Единъ царь, който еималъ като човѣкъ да мине презъ такава опитность, трѣбва да бѫде царь. Сега всички хора, които минаватъ презъ тѣзи страдания, сѫ все царе на страданията. И казва, като разгледалъ живота си, това направилъ, онова направилъ. Всичко, каквото направилъ, така е. Той иска всички да присѫтствуватъ, горделивъ е билъ, приятели, певици/е ималъ. Като прегледате цѣлата втора глава, тъй наизустъ, и научете, ще видите, че нѣкои още не сѫ влѣзли. А нѣкои още има кандидати, които тапърва сѫ дали кандидатурата си, тѣ седатъ само отвънка съ прошение въ сегашния животъ. И казватъ: трѣбва да се живѣе. Трѣбва да влѣзнемъ 1.ст. "И ние да поработимъ въ живота, да намѣримъ смисъла. И втълпението е, наслаждавайте се съ благо, и ето, и то е суета". Така мисли младиятъ човѣкъ, който още не е влѣзналъ въ живота. Онзи, който още не е влѣзналъ въ бойното поле, той най-първо е съ пушка, накиченъ съ вѣнци, добре стегнатъ, казва: да отидемъ, да се биемъ. Но като влѣзне два-три пѫти въ боя, като го засѣгнатъ куршумитѣ, като легне веднъжъ на земята, мѫчно можешъ да го дигнешъ. Който не е страдалъ, лесно прави акати, но който е страдалъ, мѫчно прави атаки. Сега нѣкои отъ васъ сте вече отъ изпитанитѣ войници, а други едва сега влизатъ. Онзи, който е изпиталъ, ялъ попарата на куршумитѣ, той залѣгне, не се дига. Казватъ му, защо си толкова страхливъ? -Е, ще видишъ. А това, дето Соломонъ казва "всичко е суета!" Азъ разбирамъ вече старостта. Щомъ станешъ киселъ, ти си остарѣлъ вече. Туй е чувството на старитѣ хора. Най-и първо опитвашъ вдъхновенъ си, искашъ да направишъ нѣщо, ти още не си раняванъ, но щомъ те ранятъ на едно мѣсто, казвашъ "суета на суетитѣ, всичко е суета." Ти залѣгнешъ, и казвашъ, достатъчно толкова рани. Сега въ началото си младъ, а на края остарѣвашъ, и казвашъ: "суета на суетитѣ." /З/. "Рекохъ за смѣха: лудость е. И за веселбата, щоползува тя?" /З/. "Помислихъ въ сърдцето си, да веселя плътьта си съ вино, когато още сърдцето ми се упражняваше въ мѫдростьта, и да удържа безумието, до де видя, кое е доброто за чѣловѣческитѣ синове, да го правятъ подъ небето презъ всичкитѣ дни на живота си". Всичко онова, което претърпѣ Соломонъ,

което пише,му бѣше наложено отъ провидѣнието.Той е влѣзналъ въ една окултна школа,дето му дали извѣстни задачи да разрѣши.Въкрая накраишата той не можа да разрѣши задачата си правилно,но той даде нѣщо ценно въ своята опитность,коя то почти съвпада съ опитностьта на всички хора. Често има такива състояния у хората.Дойде нѣкой да ти разправи една своя скърбь.Всѣки ти разправя тъй,като че свѣтътъ се е свършилъ.Не че скърбьта му е толкова голѣма.Това е преувеличение.Той така разправя скръбьта си,като че нѣма друга скръбь ,като че той е най-голѣмиятъ страдалецъ.Той казва:бѣлъ день не съмъ видѣлъ.А като го погледнешъ, лицето му е пълничко,червендалесто,лицето му е мѣсечинка,благоутробието добре развито,а казва,че много страдалъ. И страданията на Соломона сѫ отъ тѣзи на мазничкитѣ хора.Очитѣ му ни най-малко несѫ тъй потънали,вглъбнати.Но сѫ изпъкнали,той като поглежда на свѣта,иска пѣвици,иска жени,а при това е пакъ недоволенъ.Защо? Защото нѣмалъ толкова жени,колкото му трѣбватъ.Подъ думата жена,азъ разбирамъ всѣкога желанията,които господствуватъ. Въ този смисълъ, когато ми казватъ,че нѣкой жена търси мѫжъ,азъ разбирамъ,че тя търси нѣкой мисъль форма.Мисъль търси.А не че търси мѫже. И когато ми кажатъ,че нѣкой мѫжъ търси много жени,подразбирамъ,че той търси желяния,а не жени. Вънщниятъ мѫжъ и вънщната жена,това сѫ отражения на човѣшкитѣ мисли и желания.

Сега въпросътъ е,не какво разбира свѣта,не какво разбиратъ онѣзи,които несѫ влѣзли въ живота,но какво въ сѫщность представя животъ. Казвамъ въ живота,въ живота на страданията.-Това разбирате вие подъ животъ.Защото ти можешъ да си въ единъ животъ,дето нѣма страдания.А ти влизашъ въ живота на страданията,само когато почнешъ да мислишъ и да чувствувашъ.Щомъ речешъ да мислишъ,непремено ще се яватъ и желанията едновремено.Следователно,щомъ искашъ да мислишъ и чувствувашъ,непремено ще влѣзешъ въсвѣта на страданията, въ областьта на страданията. Нѣкой казва,не може ли безъ страдания? -Може. Какъ? -Не мисли.Щомъ не мислишъ, нѣма да имашъ никакви желания.Но щомъ мислишъ, щомъ желаешъ,непремено желанията ще дойдатъ като едно естествено последствие. И радоститѣ ще дойдатъ като една смѣна.Представете си,че единъ младъ човѣкъ иска да си нареди живота.Дойде му на ума по едно време,да стане овчарь.Купи си сто,двесте овци,и си мисли,че тѣ ще се размножаватъ,ще се ягнатъ.Но следъ нѣколко години вижда,че всичкитѣ му овци измиратъ.Такасе случило съ единъ бъгаринъ въ Добруджа,отъ преди повече отъ 30 години,той ималъ 2000 овци и все си казвалъ,кѫде е Господъ,нѣма Го Господъ. Изважда кобура си,стрѣля три пѫти въ въздуха,и казва:нѣма Господъ.Отъдругия день започватъ да измиратъ овцитѣ му една по една,докато измрѣли всичкитѣ 2000 хиляди. Той ги нахвърлилъ въ единъ кладенецъ и забѣгналъ.Следъ 15 години се връща,срѣща го единъ познатъ, който го видѣлъ,какъ стрѣля въ въздуха,и го попиталъ:умѣри ли Го.Питамъ сега

ЦВНТР. ДЪРЖ.
ИСТОР. АРХИВ

какво иска да покаже този смѣлъ българинъ.Та и вие по нѣкой пѫть казвате,глупава работа.Всѣкога въ нашата мисъль има едно безумно мислене и безумно чувствуване.Ти ще извадишъ кобура си,ще гръмнешъ три пѫти,и следътова всичкитѣ овци до една ще заминатъ.Та,следъ като направимъ една погрѣшка,ние не се връщаме,да я оправимъ.Соломонъ не иска да поправи погрѣшката си.И като направи една погрѣшка,не издържда опитность.Той пилъ и ялъ,и казва:ще пия повече!Това значи:взѣлъ си една жена,но казва:съ една жена човѣкъ не може да бѫде щастливъ чакай да ги направя две.Взѣлъ втора,и тя била недостатъчна,а после взѣлъ и трета.Следъ това взѣлъ 4,5,6-та,увеличавалъ ги,увеличавалъ ги,докато се намѣрилъ въ едно голѣмо противоречие.Не може да гледа вече тѣзи жени.Ще кажете, какъ не може да ги гледа,тѣ сами ще се гледатъ.Друго яче ще обясня въпроса.

Носишъ единъ чувалъ на гърба си,и постоянно притурящъ по едно кило въ чувала. Туряшъ едно,2,3,4 и повече,докато стане този чувалъ до сто килограма тежесть. И не можешъ повече да го носишъ.Каруца нѣма,слуги нѣма,и ти вече се изпотишъ, запъхтишъ,казвашъ:не се носи този човѣлъ,тежъкъ е.Питамъ,кой те кара да носишъ този тежъкъ чувалъ отъ сто килограма на гърба си?Каква е идеята?Казвашъ,трѣбва да се живѣе.Чудна работа,трѣбва да се живѣе.Че природата е дала единъ опитъ. Показала е на човѣка,какъ трѣбва да се живѣе. На човѣка не му трѣбвамного. Най-много половинъ кило трѣбва да тури на гърба си.Три пѫти по половинъ кило, това сѫ кило и половина тежесть на гърба,или най-много три кила на день.Като тръгнешъ сутринь,докато се върнешъ вечерьта,три кила най-много трѣбва да носишъ на гърба си.Три кила ядене ще туришъ въ стомаха си,и въпросътъ ще се свърши. Ти сега си намислишъ,че хамбара ти трѣбва да бѫде пълненъ съ жито.И като влѣзе тази мисъль въ ума ти,не можешъ да се освободишъ отъ нея.

Сега мнозина отъ васъ сте още отъ младитѣ.Вие не сте проучавали силата на човѣшката мисъль,на човѣшкитѣ желания,да видите,какво мощно влияние упражняватъ върху човѣка.Нѣкой пѫть една човѣшка мисъль е по-отровна,по-силна отъ единъ куршумъ.Единъ куршумъ ще те засѣгне и следъ 4,5 часа ще ти премине. А нѣкой пѫть една човѣшка мисъль,която е прешепната,може нѣколко дена да те измѫчва.Отъ единъ куршумъ ще се развие у тебе чувствителность,ще станешъ мекъ А тъй отъ една дума казана,може да се изнѣни цѣлото ти естество.Като не разбираме свойствата на тѣзи мисли,ние се спираме върху пъпроса,защо Господъ е направилъ тайсвѣта? Азъ съмъ наблюдавалъ българитѣ,каква особена черта иматъ. Напримѣръ,когато въ нѣкое село направятъ нѣкой много хубава чешма съ хубаво корито,що погледнешъ следъ 7,8,десетина години тази чешма е развалена.Защо? -Кой какъ дойде,възхищава се отъ чешмата,отъ нейнитѣ корита,намира,че е направенаотъ хубавъ мекъ камъкъ,пие отъ нея вода,що рече,после казва,чакай да опитамъ брадвата си.

И като погледнешъ,този си наточилъ брадвата,онзи си наточилъ брадвата,и следъ 2-3 години погледнешъ чешмата се развалила.Всѣки казва,брей,развали се хубава та чешма.Сама за себе си чешмата не може да се развали.Но ти наточишъ брадвата си,онзи наточи брадвата си,и после казвате,че чешмата се развалила.По същия начинъ,ние всѣки день точимъ брадватасии върху своя мозъкъ,и казваме,развали си.Че защо трѣбва да точишъ брадвата на своя мозъкъ?Ти казвашъ тъй:отъ мене у човѣкъ нѣмада стане.Ти днесъ 10 пъти не кажешъ,че отъ мене човѣкъ нѣма да дтане.А въ ума си имашънамерение човѣкъ да станешъ.А ти точишъ брадвата на твоет корито,и така развалящъ нервната система,разстройва се кръвообръщението ти, пичва да става нередовно,иказвашъ:какъ така на другитѣ хора нервнатасистема върви добре.Ти пиешъ вода и точишъ брадвата си.Ще кажешъ,че не можешъ да се въздържашъ.Че не можешъ да се въздържашъ,правъ си,това е едно състояние.Остан те единъ човѣкъ на една равна площь,и ще видите,какъ той ще може да издържи. Но оставете единъ човѣкъ на една наклона хлъзгава площь,дайте му едни хлъзгав обуша,и ще видите и най-голѣмъ юнакъ да е,той ще се хлъзга,не може да се задържи.Животътъ ви зависи отътова,каква площь имате въ себе си.Ако ти наклонишъ мал ко площьта,върху която седишъ,достатъчно е най-малкото отклонение,за да изгубишъ своето равновѣсие.Допусни,че ти нѣмашъ 5 пари въджоба си,до това време ти си спокоенъ,нѣмасъ кого да се карашъ.Но допусни,че имашъ сто,200 хиляди лева,имашъ отношение съ хората,ти вече ще се затсѫпвашъ за правата си Докато нѣмашъ 5 пари въ банкитѣ,ти не се интересувашъ отъ банкитѣ.Но следъ к като вложишъ 100,200 хиляди лева,ти започвашъ вече да се интерисувашъ отъ устройството на банкитѣ.Защо? Вложилъ си паритѣ си въ банкитѣ.Ще кажешъ,че паритѣ ти сѫ потрѣбни.Остави това.Ладенитѣ условия,при които сега ние живѣем тѣзи нѣща наистина сѫ потрѣбни.

Сега другиятъ въпросъ,не може да има човѣкъ пари,безъ да се тревожи.Не може,това е невъзможно. То е все таки,баща да има една красива дъщеря и да не се смущава за нея.Този момъкъ я погледналъ,онзи момъкъ я погледналъ.Ако момъкътъ е тъй донѣкѫде угледенъ,както и да е.Но ако е глупавъ. Или нѣкой мѫжъ се ожени за една красива жена,която той обича,и чулъ,че нѣкой мѫжъ закачилъ жена му,минаълъ покрай нея и засѣгналъ малко дрехата и.Той веднага вади кобура,какъ тъй,да бута дрехата на жена ми? Азъ ще му докажа на него какъ смѣе той да бута дрехата на жена му! Азъ гледамъ всѣки день хората съ кобуритѣ си.Всѣки търси нѣкого,защо? Бутналъдрехата на жена му.Или,че взѣлъ сто лева отънего и не му ги върналъ,излъгалъ го.Казвамъ,при таковаразбиране, при такава философия,какъвъ животъ може да има.Въ това отношение Соломонъ бѣ ше малко по-уменъ,по мѫдръ.Той неизлизаше съ кобуритѣ,но той си постави задача,да наблюдава хората,какъ живѣятъ,пъкъ и той живя като тѣхъ.

ИСТОР. АРХИВ

Той каза,е,закачилъ нѣкой първата ми жена,ще взема втора.После и нея закачатъ нищо,ще взема трета.И той седи преспокойно.Такава биланеговата философия на многото жени. Коя е причината,че той взѣлъ толкова многожени? Триста жени и 600 наложници.Той взѣлъ много жени,за да избѣгне закона на ревностьта.Той искалъ да се освободи отъ този законъ и вслѣдствие на товаималъ толкова много жени.Щомъ ревнува една жена,взималъ втора,после,3,4,5,за да се освободи отъ законана ревностьта,но въ края на краищатадошълъ до едно противорѣчие.Срѣщналъ единъденъ една млада мома,къмъкоятопоказалъ любовьта си,но тя го пренебрѣгнала.Вкисването,което той нарекълъ "суета насветитѣ" съ лъжи името на тази млада мома,която го пренебрѣгнала.Докато я срѣщне,той ялъ и пилъ,ималъ пѣвици послѣдъ като я срѣщналъ,той намѣрилъ едно разрѣшение.Но съ това заедно се намѣрилъ въ едно провиворечие.Защо? Тя му казала,какво отъ това,че си царь? Азъ не искамъ да направя нищо заради тебе.И тогава казалъ,"суета на суетитѣ,всичко е суета".Отъ тамъ насетне всичкиятъ му трудъ се обезсмислилъ.Той не може да разрѣши въпроса,на какво основание тя му отказала?И цѣлата глава е посветена на това.Като му отказала,той си казалъ:чакай,азъ искамъ да я забравя.И започнал да яде и пие,да пиянствува.Докато пиянствувалъ,той не мислилъ за нея,но щомъ изтрѣзнѣлъ,казвалъ си,защо ми отказва тя?Чакай да си направя една кѫща.Направи една кѫща,втора кѫща,но тя все го мами ватре.Всичкивие все имате единъ, който ви отказалъ нѣщо.Всичкитѣ ви страдания се дължатъ на това,че нѣкой ви отказалъ,безразлично мѫжъ или жена.Дойде нѣкой при мене,вкисналъсе е,казвамъ, отказали сѫ му нѣщо.Помнете дно нѣщо,любовьта рандеву не дава,съ празни работи тя несе занимава,любовни писма не пише,скрѣбни не утѣшава.Тя не си губи времето.Тя казва,какво ти е? Боленъ съмъ. Духне ти и си заминава.Ти си гладенъ, тя ти остави сомуна и си върви нататъкъ.Ти казвашъ,добре,че хлѣбъми остави. Но защо не се спре да ми поговори? Ето сега,това е разбиране на едно състояние. Но то е губене на време.Трѣбва ли да се спрешъ сега,да разправяшъ,съ какво намерение си оставилъ хлѣба,че вѣрвашъ въ Бога,че Господъ те енакаралъ да направишъ това нѣщо,туй онуй. За единъхлѣбъ отъ 5 лева,ще му разправяшъ съ какви подуждения си го направилъ,че да не бѫде гладенъ,че го много обичашъ и т.н Азъ казва,те много обичамъ.Това е арменски долапъ.Азъ не вѣрвамъвъ това,че много ме обича.За мене многото любовь,това сѫ долапи. Нѣкой ме пита:не ме ли обичашъ? Казвамъ,слушай,неме карай да ти казвамъ арменски долапи. Ако ти кажа, че те обичамъ,това е арменски долапъ.Какво ще ти предамъ,ако ти кажа,че много те обичамъ? -Ама много те обичамъ.Когато нѣкой ми каже,че много обича,ето какво разбирамъ азъ:той като види хубавия конь,поглади го по гърба,и казва,много хубавъ е този конь!Но какво има въ ума си този човѣкъ,който тупа този конь?

Казва,много хубавъ конь си,като тебе несъмъ виждалъ такъвъ.Но какво ще бъде второто положение? -Седлото,юздитѣ и всадникътъ на гърба му отгоре.И казва на коня:само затова,защото си много хубавъ,ще ме носишъ на гърба си.Следъ като слѣзе,всадника пакъ го потупа по гърба си,и казва:харесвамъ те,много хубаво ме носишъ.Пакъ ще го потупа,после пакъще се качи на гърба му,и ще го мушне съ махмузитѣ си.После пакъ ще му каже:много хубавъ конь си,като тебе не съмъ виждалъ! Питамъ,де е злото? Де е лошото разбиране?Две нѣща има тукъ.Ние казваме, че онзи,който е възседналъ коня е направилъ зло,понеже е измѫчилъ коня.Но има едно разрѣшение на въпроса.-Какво разрѣшение? -Този конь да бъде халанча,като нѣкой постникъ,който седии ребрата му се четатъ.При товаположение коньтъ нѣма да се мѫчи.Но коньтъ иска да бъде мазенъ,мускулестъ.Щомъ е мазенъ,този юнакъ ще дойде,ще го потупа по гърба,и ще му каже:ти нѣма да седишъ тукъ ~~на широкия~~ ~~пѫть~~ като постникъ,но ще тръгнемъ по широкия пѫть.Азъ ще опитвамъ благата,и ти ще ги опитвашъ:на тебе зобъ,а на мене ядене.Сега вие се смѣете на този всадникъ,на този конь.Но вашето тѣло,това е угоения конь,а вие сте всадника,който сте възсѣднали коня си,и цѣлия день преп скате.И следъ това,като слѣзете отъ коня си,погледнете къмъ коня си,и казвате:хубаво е моето кончe! После,пакъ се качите на коня си.Нѣкой плаче и казва:скоре ще ме напусне кончето ми. Сега ви представямъ картини,но това сѫ състояния въ живота,които трѣбва да се разбиратъ правилно. Вие трѣбва да имате едно правилно разбиране,както Соломонъ по отношение на физическия свѣтъ.Това е една опитность.Тъй както свѣтътъ върви, ние не можемъ да избѣгнемъ опитностьта на Соломона.Ние не можемъ да избѣгнемъ този пѫть на страдания. Страданията ще дойдатъ,и радоститѣ ще дойдатъ,но нито радоститѣ нито страданията можемъ да избѣгнемъ.Но второто положение:човѣкъ трѣбва да се научи да разбира смѣнитѣ на страданията и радоститѣ,които естествено идатъ въ живота.Скръбьта само по себе си продължава живота.Физическиятъ животъ безъ скърби не може.Безъ скърби животътъ на земята щѣше да бъде 10 пѫти по-тежъкъ отколкото сега.Това не искамъ да го доказвамъ,но всѣки ще го опита.Скърбитѣ сѫ една провизия въ живота,понеже Богъ като е създалъ свѣта,е видѣлъ въ какво състояние ще бъдатъ хората безъ скърбь.Затова Той далъ страданията,за да ни избави отъ нещастията.Страданията сѫ единъ спасителъ пѫть на ония нещастия и мѫчнотии,които бихя дошли на хората,каквито даже не сѫ съмнували.Страданията не сѫ приятни,но сѫ едно благо въ сравнение съ онѣзи мѫчнотии,които ще дойдатъ отъпосле.Виждаме,че Христосъ,Който знаеше,че страданията сѫ едно благо,ще бъдатъ едно благо и заради Него,макаръ и следъ хиляди години.Христосъ пострада,защо? За да избѣгне закона на мѫчнотиитѣ.Този законъ е опасенъ.Който попадне въ закона на мѫчнотиитѣ,той мѫчно може да се избави отъ него.

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Страданията е пътъ на човѣшкото избавление. Докато страдате, вие сте въ пътя на спасението, на избавлението. Но щомъ попаднете въ закона на мѫчнотиитѣ, тамъ условията вече сѫ други. Това е единъкъ тръстъ. Страданието е признакъ, че сте въ пътя на спасението, въ пътя на прогреса, както се нарича. За да не попаднете възакона на мѫчнотиитѣ, вей трѣбва да страдате. Когато страдате, всѣкога имате едно неразположение, но не казвайте, че се мѫчите. Вие не знаете, какво нѣшо е мѫчението. Мѫчението е безисходно положение, а когата сте въ закона на страданието, това е едно благо. Нѣкой пътъ страданията сѫ по-малки, нѣкой пътъ сѫ по-голѣми, има степени на страданията. Колкото страданието се увеличава, и може да го издържите, това показва, че умътъ ви се е развилъ повече. Страданието показва степеньта на интелигентностьта. Колкото повече страдате, толкова сте повече интелигентенъ; колкото по-малко страдате, толкова по-малки сте интелигентинъ. Хора, които сѫ повече развити умствено, повече страдатъ. Това е единъ признакъ. Между човѣшката интелигентность и страданието на земата има едно съотношение. Страданията се увеличаватъ пропорционално, съ развитието на човѣшкия умъ. И днесъ виждаме, че хората иматъ повече страдания, защото сѫ повече развити. Едно време страданията бѣха по-малки, а сега отъ нѣколко хиляди години насамъ, страданията се увеличаватъ въ квадратъ, а за бѫдеше ще се увеличатъ още повече.

Сега като четете откровението, тамъ въ една отъглавитѣ се говори за небеснитѣ жители. И се запитватъ, отъ кѫде сѫ дошли тѣзи облѣченитѣ съ бѣли дрехи? Товасѫ души, които дойдоха отъ голѣмата скърбь, изпѣлиха дрехитѣ си. Бѣлитѣ дрехи показватъ, че въ духовния животъ тѣ придобиха всичко това, понеже минаха презъ голѣмата скърбь. Тѣхниятъ умъ се разви, и тѣ разбраха смисъла на живота. Тѣ дойдоха отъ голѣмата скърбь. Тасега, помнете, че всички минавата презъ голѣмата скърбь, и нѣма какво да се обезсърдчавате. Може да се обезсърдчавате, но ще минете презъ тази скърбь. Ще минете презъ тъжни мисли, презъ меланхолични мисли, но помнете, че това е единъ пътъ, който трѣбва да се изходи. Нито такси ще имате, нито автомобили, нито нѣкой на гърба си ще ви носи, този пътъ всѣки самъ ще го мине. Нѣма да има нѣкой, който да ви го улесни. Впрочемъ, все ще има нѣкой, да ви помогне, но трѣбва да знаете, че въ този пътъ сами ще минете. Нѣкѫде ще ви помогнатъ хората, но никой не може да влѣзне въ дъл бочината навашитѣ страдания. Казвате, той не влиза въ положението ми.-Че какъ ще влѣзе въ положението ви? Че всѣки човѣкъ, който е заспалъ, и спи цѣли 8 часа, какъ ще мисли за васъ? Най-после, защо хората трѣбва да мислятъ за вашитѣ страдания? Нѣкой пътъ вие мислите, че като мислятъ хората за вашитѣ страдания, ще ви улеснятъ. Та, всѣки човѣкъ си има малки страдания, помислете, че страданията сѫ за ваше благо. Всичките страдания, презъ които човѣчеството минава сѫ за неговото благо. Панѣкога азъ

казвамъ,че се радвамъ,когато вие страдате.Какъ така?Нѣкой ми казва,че страда. Азъ пъкъсе радвамъ,че той страда.Казвамъ,тогава да раздѣлимъ нашия товаръ. Тѣ не знаятъ,какво нѣщо е страданията. Понѣкой пътъ,азъ съмъ носилъ страдания,ко то тежатъ 100 хиляди килограма.Това показва силата ми.И той страда,и азъ стра дамъ,това е само до интенсивността на страданията.Но казвамъ,ти сто хилади килограма не носишъ.Христосъдойде до едно мѣсто,дето страданията,които Му ти-
ги
риха станаха толкова тежки,че коленичи на земята,не можа да издържи.Този кръстъ,който носеше на гърба си,хвърли го най-после на земята и каза,не нося повече! Че не трѣбва ли да хвърлишъ кръста си.Ти си дигналъ жена си,дъщеря си носишъ ги на гърба си,а тѣ ядатъ и пиятъ,хвърли ги отъ гърба си. Нѣма да но-
сишъ цѣлото човѣчество на гърба си.Страдания трѣбва! Всички трѣбва да страдаме нищо повече! Азъ съжалявамъ всички хора,коитонестрадатъ.Споредъмене,който стра да,той е герой;който нестрада,той е страхливецъ. Следователно,азъ не искамъ да имамъ работа съ хора,които нестрадатъ. Азъ не обичамъ,като страда нѣкой,да ми се оплаква.Това е отвратително.Дошълъ той съ 4 реда сълзи,оплаква се,че страдалъ.Че какво искашъ да бъдешъ ти? Човѣкъ или говедо? Че ти ще страдашъ, защото искатъ да направятъ отътебе човѣкъ. Страданието е пътъ само за човѣка, животнитѣ не страдатъ.Но по причинача човѣшкитѣ страдания,и животнитѣ страдат Животнитѣ живѣятъ много по-добре отколкото хората.

Сега тукъ ние се отдалечаваме малко.Казвамъ,не притуряйте излиш ни коментарии върху вашитѣ страдания,да мислите,че вашата съдба е много тежка Чепровидението е много по-немилостиво къмъ васъ и т.н. Това съ частични заклю чения. После,не подържайте философията,че бѣлъ день не сте видѣли.Това не е и право. Най-първо,отучете се отъ бѣлитѣ лъжи. Не лъжете себе си,че бѣлъ день не сте видѣли.Това е голѣма лъжа.Който живѣе,той всѣкога вижда,че състоянията се смѣнятъ. Следователно,колкото по-голѣми страдания има човѣкъ,толкова и по-го-лѣми радости;и колкото по-малки страдания, толкова и по-малки радости. Пра-вилно се смѣнятъ.Малкитѣ радости,малки страдания;голѣмитѣ радости,голѣми стра дания.Но у насъе лошото,че забравяме благата,които ни се даватъ. Напримѣръ, имаме единъ приятель,който е направилъ сто добрини,а нѣкой пътъ е направилъ само една погрѣшка.Една малка пакость,и ти забравящъ добринитѣ,а помнишъ пог-рѣшката. Че ни направилъ една пакость,това е една случайность.Случаватъ се такиваработи. Единъ младъ господарь разгнѣвява се,взима единъ камъкъ,иска да удари слугата си; слугата е далечъ,и господарътъ хвърля камъка да го удари. Но като хвърля камъка,намѣсто да удари слугата,удря жена си по главата,понеже тя била по права линия,но той не я видѣлъ.Като билъ възбуденъ,искалъ да даде единъ урокъ на слугата си,бедъ ни най-малко даималъ предъвидъ жена си. Слу-гата станалъ причина,да удари жена си.

ЦЕНТР. ДЪ Ж.
ИСТОР. АРХИВ

Все едно е,дали ще удариш жена си,или твоя слуга.Често нашитѣ камъни попадат върху главитѣ нанаши приятели,а нѣкой пъть падатъ и върху самитѣнасъ.Ако вървите по пътя на Соломона,и вие ще имате сѫщата опитность.И щекажете,"суета на суетитѣ,всичко е суета".Той дохожда до една опитность и казва:"Понеже Богъ дава на угодния предъ него человѣкъ,мѫдрость и знание и радость;а на грѣшния дава да се труди,за да притуря и да трупа,за да ги даде на угодния предъ Бога. И то е суета и угнетение на Духа". /2ст./ Значи,Соломонъ подразбира мѫдрията да знае,какъ да яде и пие.Това е мѫдростьта въ човѣка. А на грѣшния дава да се трудятъ,да копаятъ,за да притурятъ и да трупатъ.За да ги даде на угодния. И това е суета и угнетение на Духа. Соломонъ казва,че видѣлъ каквото се случава на мѫдрия,това се случава и на безумния. ? -Не е вѣрно това.Не се случава това. Привидно само е така.Соломонъ е разсѫждавалъ повърхостно.

Азъ ще ви преведа единъ български примѣръ.Това е една приказна, единъ митъ,нѣщо,което е станало нѣкога,но е предадено въ приказна форма. Слѣзълъ Господънѣкога на земята,да види какъ живѣятъ хората.Понеже често Му доносяли,какъ живѣятъ хората,Той искалъ самъ да провѣри. Той слѣзалъ на земята, и взѣлъ съ себе си единъ отънай-способнитѣ хора,за да Го придружи.Тръгватъ двамата.Дохождатъ до едно мѣсто,виждатъ единъговедарь,лѣгналъ на гърба си,и свири съ кавала.Понеже Господъ ожеднѣлъ,то казалъ на момъка,който го придружавалъ,моля нека ми покаже,кѫде има вода да пия.Говедарьтъ както свирилъ,не се помръдналъ отъмѣстото си,и показалъ съ крака си,-ей тамъ. Този,който придружавалъ Господа,казалъ,брей,не ни показа кѫде е водата,но само съ крака си посочи.понататъкъ видѣли една хубава мома,която носила вода съкобилица.Господ казалъ:тази хубавата мома ще дамъ на този говедарь. Той се почудилъ,какъ е възможно това? Спиратъ се вечерьта предъ единъ домъ,искатъда пренощуватъ тамъ. Но отъ този домъ излиза единъ и казва:такива пътници като васъ неприемаме. Отиватъ следъ товавъ домътъ на една бѣдна вдовица,която ги приела и нагостила добре.Тази вдовица имала една крава.На сутриньта срѣщатъ изъ пътя единъ вълкъ и Господъ казва:сега,ще изпратя този вълкъ да изяде кравата на вдовицата. Какъ така?По-нататъкъ намиратъ една бъклица пълна съ злато,и Господъ казва:тази бъклица ще дамъ на богатия. -Чудна работа!Неразбрани нѣща!Но Господъ му далъ да разбере.Въ това време вода нѣмало за пиене,и Господъ казва,ще отидешъ въ тази долина,тамъ ще пиешъ вода. -Какъ,тамъ е ужасно нѣщо.Тамъ е мѣсто на страдание.Тази вода не може да се пие,тя е много горчива. -Е,ще почакашъ малко. -Не,жаденъ съмъ.Тогава,отиватъ на другото мѣсто.Господъ го изпраща тамъ,и го почаква да се върне.Това хубавото мѣсто било раятъ.Като отишълъ тамъ,Господъ го чакалъ цѣли тригодини,докато се върне. Най-после му дошло на ума да се

Той отишълъ,но не пилъ,казва — 1/ и се върналъ, 12
мъже

върне,но си казалъ:хубаво мѣсто е,тъкмо да се наслаждава човѣкъ! Може ли да се напусне? Тогава Господъ казалъ:това хубавото мѣсто ще го дамъ на онази бѣдната вдовица,която ни прие добре. А лошото мѣсто ще дамъ на богатия,на когото дадохъ паритѣ.

Та,въ края накрайщата има едно разрѣшение на въпроситѣ. Онѣзи, които минаватъ презъ пътя на страданието,и разберетъ този законъ,ще влѣзатъ въ пътя на благото. А онѣзи,които не разбиратъ закона,ще влѣзатъ въ противоположното. Та,има нѣща,които сж мѫчни за разбиране. Нѣкой пътъ не е необходимо да разберемъ всичко. Оставете нѣщата нѣкой пътъ неразбрани. Не правете грѣшката на нашия приятель Величко ~~Граблашевъ~~. Следъ като държи нѣкоя сказка,той обичаше да знае,какъ е излѣзла. Той ще чака да дойде нѣкой,да му каже,че е доволенъ отъсказката,че е говорилъ съ въодушевление. Той държа въ Плѣвенъ една сказка. Следъ сказката дохожда единъ при него,засмѣлъ се малко,е казва:искамъ да ти кажа нѣщо. Но тъй на ухото да ти кажа. Много съмъ доволенъ,но голѣмъ шмекеръ и вагабонтъ си. После,той ми казваше,но тъй ме прерѣза като цирей съ ножъ. Дойде ми като гръмъ отъ ясно небе. Та,следъ като държитѣ вашатасказка, нечакайте да дойде нѣкой,да ви каже нѣщо по нея. Тѣзи шепнения,които наричаме сж много въ пътя,въ който минавате. Има два вида сѫщества,коитосж заинтересовани отъ васъ. Областьта,презъ която минава цѣлоточовѣчество е населена съ два вида сѫщества,едните сж добри,другите лоши. Ще видите,че тѣзи два видасѫщества,тѣзи две състояния постояно се смѣнятъ въ вашия умъ. Дойде една лоша мисъль,като по радио,вие мислите,че е ваша. После дойде друга добра мисъль,пак мислите,че вие я казвате. Вие се намирате въ чудо,много лоши мисли и желания ще ви дойдатъ. Нѣкой пътъ ви дойде мисъльта,че отъ тебе всичко може да стане. Не,всичко неможе да стане. Това сж прави работи. Другъ пътъ ти казва,че отъ тебе нищо не може да стане. Това сж посторони работи,които идатъ отъвънъ. Това сж тия два вида сѫщества,които се борятъ въ тебе. Нѣкой пътъ си отчаянъ,неразположенъ,чувствата ти сж объркани,и всичко това се дължи на областьта,презъ която минавашъ. Но изобщо има едно разрѣшение;Човѣкъ трѣбва да мине презъ областьта на страданията,за да влѣзе въ областьта -въ пътя на Любовьта. Тъй наричамъ азъ. Половината пътъ на просветения,е пътъ на страдания,а половината пътъ е пътъ на Любовьта. Вие още не сте влѣзли въ пътя на Любовьта. За сега Любовьта у васъ е единъ малъкъ проблѣсъкъ,който се явява отъ време на време. Напримѣръ една свѣтлинка се яви на земята,и постояно,ту се явява,ту изчѣзва. После години,времена се минаватъ,и пакъ тя се яви. Единъ день,когато влѣзете въ пътя на Любовьта,тогава ще видите,какво нѣщо е живота на Любовьта. Само въ пътя на Любовьта ще престанатъ сегашнитѣ противорѣчия. Сега,докато сте въ пътя на страданията,вие ще питате,защо еди кого си обичатъ повече,а другиго

ИСТОР. АРХИВ

по-малко? Че и между хората има противоречие.Тѣ казватъ,защо на еди кого си даватъ повече вода,а на мене по-малко? Питамъ,ако ти си една риба турена въ водата,товапротиворѣчие ще съществува ли? Една малка риба турена въ водата, и една голѣма риба турена въ водата,може ли голѣмата риба да каже,че на мене дадоха по-вече вода,а на другата по-малко?Или може ли по-малката риба дакаже, че на нея дадоха по-малко вода,а на другата повече?Въ водата такова противоръчие е изключено.

Та,когато влѣземъ въ Любовьта,сегашнитѣ противоръчия ще изчѣзнатѣ

И двѣтѣ риби и малката и голѣмата имать еднакви условия.И двѣтѣ риби могатъ да пиятъ вода колкото искатъ.Не зная,рибитѣ пиятъ ли вода.Когато хората говорятъ за Любовьта,тия показва,че тѣ още не сж въ Любовьта.Тази любовь ще се дава въ малки чаши,въ по-голѣма или по-малка чаша навсѣкждe ще имашъ нужда отътази во да.За сега това е само едно предчувствие,или едно приготовление,докато влѣзет въ закона на Любовьта.И въ писанието е казано,че Любовьта е изпълнение на закона.Всичкиятъ законъ може да се изпълни само тогава,когато ти изпълнишъ за кона на Любовьта.Нѣкой пать вие мислите,че сте въ закона на Любовьта.Питамъ, страдате ли? -Да. -Щомъ страдате,не сте въ Любовьта.Може въ себе сида я чувст вувате нѣкждe,но вие още не сте въ Любовьта,или вашето съзнание не е още така свързано съ Любовьта.И това е едно противоръчие,но вие нeсте въ Любовьта. Чо вѣкъ може да слиза и да се качва. Но съзнанието му още не е свободно.Вие не може постояно да се ползувате отъ закона на Любовьта.Напр.за сега има хиляди нѣща,които ви безпокоятъ.Седите вие нѣкой пать и се оплаквате,безпокоите се, какъ ще прекарате живота си.Че това е безпокойствие. Въ Любовьта нѣматанова безпокойствие. Ти мислишъ,че ще умрешъ.-Това е извънъ Любовьта.Тимислишъ,че страдашъ,че хората не те обичатъ. -Това е извънъ Любовьта. Законътъ на Любов та е вънъ отъ васъ.Тя не съществува.Когато мислите,че сте сами на земята, трѣбва да знаете,че сте въ пътя на страданието.А пътьтъ на страданието непре менно води къмъ Любовьта.Страданието не е Любовьта,но сигурно води къмъ Любо та.Въ пътя на страданията все теки че имате малки проблѣсъци на Любовьта. Пътьтъ на Любовьтапрекръстосва пътя на страданията.Елиза и излиза и ги пре кръстосва. Има мѣста,дето тя мине,после закривява,върви по една крива лини

Само чрезъ Любовьта ще можете да си обясните противоръчията, които съ у васъ.Казвате,едно време имахъ любовь въ младинитѣ си,но сега я из губихъ.Вие мислите,че на млади години сте имали любовь. И на младини вашата любовь,вашата работа е като на онзи старъ дѣдо,който искалъ да прескочи един трапъ. Като искалъ да прескочи единъ голѣмъ трапъ,той падналъ вътре,и уси ка залъ,на млади години тъй ли бѣше? Ехъ,като остарѣе човѣкъ така става.Той си мислилъ,че го вижда нѣкой,но като се поогледалъ и видѣлъ,че никой нѣма около него,

и си казалъ:какъвто бѣхъ намладини,такъвъ съмъ и сега.Умният какъвто е на младини,такъвъ ще бъде и на старини. Какъвто е човѣкъ въ младинитѣ си,такъвъ ще остане и въ старинитѣ си. Вие ще кажете,азъ намирамъ едно различие. -Щомъ намирате едно различие,дѣдо ти,-това е различието. Вие мислите,че сте по-умни по отношение на хората.Вие имате единъ купъ дърва.Какво трѣбва данаправите? Първо туряте една клѣчка,и огънътъ се запаля.Въ първо време е слабъ,а после се разгаря.Питамъ,туй разгоряване у васъ ли е било? -Не е било у васъ.Разгоряването е въ самитѣ дърва. Значи,вашитѣ възможности,и на младини и настарини сж били едни и сжщи.Само че въ старини всичкитѣ възможности се проявяватъ. Значи,вашитѣ възможности сж чакали само времето сж.Трѣбвада знаете,че какви-то сте били на младини,такива ще бъдете и на старини. Само че на старини всичкитѣ ви дърветашесе разгорятъ. Вие не мислете,че въ старини ще добиете нѣкви особени опитности.Това,което Богъ е вложилъ въ човѣшката душа,трѣбва да се разкрие. Въ всѣки животъ е вложено всичко.И 120 години да живѣете,нищо ново нѣма да се вложи въ васъ.Вие сами ще провѣрите това. Съзнанието ви ще се пробуди,за да видите благото,което Богъ е вложилъ въ васъ. Затова,обработвайте туй,което е вложено въ васъ и не очаквайте да дойде нѣщо ново въ васъ.

Сега,вие може да изпаднете въ друга една погрѣшка.Вие трѣбва да знаете,че човѣшкитѣ добродетели не могатъ да се развиятъ безъ онова състояние което ние наричаме благодатъ,и безъ дѣйствието на Божествената свѣтлина и топлина.Нѣкой пжть ние употрѣбяваме любовьта като условие за развиване на човѣшкитѣ дарби. Въ Писанието е казано, "ще изпратя Духа си". Значи,Любовьта е условие,за да се проявятъ блага̀та,които Богъ е вложилъ въ васъ.Не мислете,че ви нѣмате нужда отъ хората. Всички хора сж условие за развиване на вашитѣ добродетели. Ако кажете,че нѣмате нужда отъ хората,вие се лъжете.Всички хора,които Господъ създалъ,всички хора все иматъ нужда едни отъ други.Защо? Понеже всѣки човѣкъ е проводникъ на Божествената Свѣтлина и на Божествената Топлина. Следователно,никога не пренебрегвайте и най-малкитѣ сжщества.Не мислете,че нѣмате нужда отъ тѣхъ.Онова,на което Богъ обръща внимание,не го презирайте. Виждате едно дърво и казвате:това е едно дърво. Ако товадърво,за което Богъ се е погрижилъ,вие минавете покрай него и мислите,че седите по-високо отъ него,вие сте на единъ погрѣшенъ пжть,въ едно погрѣшно схващане.Всѣко Божествено нѣщо,което сжществува у васъ като идея,радвайте му се! Апостолъ Павелъ казва:азъ се прекланямъ на своитѣ страдания.Това е едно НОВО разбиране! Апостолъ Павелъ казва ще се похваля съ страданията си. Сега очаквамъ и отъ васъ за въ бъдеще да се похвалите съ страданията си като апостолъ Павла.Ето,30 години вече съмъ въ България и съмъ получилъ хиляди прошения отъ хората,да се махнатъстрадания̀та имъ!

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Казвате,кажете на Господа,да се махнатъ страданията ми! На мнозина съмъ казвалъ,та вие още нестестрадали.Вие едва сте започнали да страдате. -Какъ така? -Та едва сте хванали едното краче на страданието.Много крачета има страданието Та,ще знаете:освѣнъ че нѣма да се моля на Господа,да ви отнеме страданието,но ще се моля,да се увеличатъстраданията ви! Азъ никога не семоля на Господа,да ви отнеместрадание то. Само това не искайте отъ мене.Азъ нѣмамъ право да ви лиша отъ правого,което Богъ видава.А по човѣкъ не разбирастрадание то,то е другъ въпросъ.Та казвамъ,страдание то,това е едно благо,което трѣбва да реализирате.Глаголарете за страданията. Но сами изкуствено не си създавайте нови и излишни страдания.Вие изобилно си създавате нови страдания.Разберете ли тѣзи страдания,които сж дадени отъ провидението,чрезъ тѣхъ ще се опитавашата МОЩЬ; вашата сила.Човѣкъ ще се опита въ страданията си.Ако можете да издържите страданията,вие сте силни.Ако не можете га ги издържите,вие сте слаби.Христосъ казва:"кой то не дигне кръста си,и не последва,той е недостоенъза мене!"Кръстътъ,това сж страданията. Ако не дигне кръста си и не не последва,той не може да наследи вѣчнияъ животъ.

Та казвамъ,сега ще дигнете вашия кръстъ,и ще благодарите на Бога, че ви е удостоилъ да страдате.Отъ живяли години всички велики хора въ свѣта, всички,онѣзи,които искатъ да се нарекатъ ЧАДА БОЖИИ,трѣбва да минатъ презъ пътя на страданието,за да влѣзатъ въ Любовьта Божия.Ние трѣбва да изкараме докрай пътя на страданието,за да влѣземъ въ Пѣтя на Любовьта!Защото нѣма другъ пѣть! станете сега.

Проявениятъ Пѣть въ Любовьта,Проявениятъ Пть нъ Мдростьта,Проявениятъ Пѣть въ Истината носи всичкитѣ блага на Живота,на Единия Вѣчния Богъ,Изворъ навсички блага,въ Когото всичко се обединява! /три пѣти/.

- - - - - - - - - - - - - - -

сега на упражнения на поляната. 7-10.ч.с.

- - - - - - - - - - - - - - -